

Comuniune

Dumitru Negrea

Cu brazii și cerul sunt unul,
Din mine răsare lumina
Când tot mai departe cătunul
Sub streșini și-ascunde ruina.

Și noaptea și ziua-s în mine
Și suflu odată cu vântul,
Sunt cupa ce toate le ține,
Sunt cel ce rostește cuvântul.

Sunt apa ce curge în mare,
Din mine se-adapă și cerbii,
Sunt prima și marea chemare,
Tot eu încolțesc firul ierbii.

Sunt munte cu fruntea de gheață
Ce veșnic privește spre astre,
Din mine renaște și viață,
Din mine ies păsări albastre.

Proporție sunt și-armonie,
Sunt tot împreună cu parte,
Acord sunt într-o simfonie,
Aproape sunt, dar și departe.